

Sobre els himnes

El darrer cap de setmana de maig es va fer la final de la Copa del Rei de futbol a l'estat espanyol, entre l'Atlètic de Bilbao i el Barça, i tal com era més que previsible sa majestat (a qui ningú ha escollit democràticament) va ser rebuda al Camp Nou amb una impressionant xiulada per part de les dues aficions. Els que més es queixen que es xiuli el seu cap d'estat i el seu himne són els mateixos que diuen que no s'ha de barrejar la política amb l'esport --però ho fan sovint de manera hipòcrita-- i són els mateixos que desautoritzen la presència dels himnes basc i català en un esdeveniment com aquest. Alguns diuen que es podrien fer sonar els tres himnes: l'espanyol, en honor dels organitzadors i de l'àrbitre, i el català i el basc en honor dels equips finalistes, o fins i tot el dels clubs participants.

Ningú pot garantir que no es xiuli l'himne espanyol, però segurament seria més respectat, si en lloc de voler-lo imposar tant si com no, per part dels ignorants de sempre, es fessin esforços de conciliació o integració, o senzillament se n'oblidessin. Mentre es vulgui fer passar el clau per la cabota al preu que sigui, la separació entre els nacionalismes basc i català respecte de l'estat espanyol es farà cada vegada més evident. Per respectar l'altre cal que abans se'ns respecti a nosaltres, ens deixin d'insultar i amenaçar els nostres símbols i banderes i, en una veritable democràcia, se'ns hauria d'ajudar a poder decidir lliurement el nostre futur.

Molts dels que avui es fan creus que les aficions del Barça i l'Atlètic xiulin l'himne espanyol són aquells que odien i persegueixen les estelades i les ikurrinyes, que encara no s'han adonat que l'Espanya única i indivisible no existeix en la realitat. L'ocupació dels territoris per la força hauria de formar part del passat, en estats que es consideren civilitzats. Si Espanya vol continuar existint com a tal haurà d'acabar reconeixent en tots els àmbits realitats nacionals diferents com la basca i la catalana, i per més que s'esforcin a eliminar-les, tenen capacitat per regenerar-se. Volem i sabem conviure amb altres ciutadans d'arreu del món perquè ho hem demostrat. Potser aquells que ens volen imposar els seus criteris per la força són els que no en saben ni encara han après a conviure. O ens respecten o cal que ens espavilem a construir ja el nostre propi estat.